

VOETTOCHT NAAR MONSCHAU!!

Donderdagmorgen om 10 uur vertrok 't vijftal bepakt en bezakt door de stromende regen richting Tegelen. Ondanks de regen en de vermoeienissen zoals spierpijn, pijn aan de schouders hebben ze toch nog 40 km. kunnen lopen. Een be-

hulpzame brandweerman bezorgde hun een slaappleats met bovendien nog dikke gewatteerde spreien. 's Nachts speelde zich romantische taferelen af (zoals: de ene werd knusjes met een spreij toegedekt, nachtkusje ontbrak); een andere lag met het hoofd op de buik van zijn tentgezel te slapen en deze op zijn beurt streek hem over het bolletje (waar zullen deze 2 over gedroomd hebben?)

Na een flink ontbijt en een verkwikkende douche ging een tweetal op stap om een bos bloemen te kopen voor hun gastvrouw. Dit kwam hun echter duur te staan, want ze moesten er een uur voor wandelen. Daarna vertrokken ze op weg naar Alsdorf waar ze onderweg veel last kregen van de blaren en buikpijn van het lachen. Na die dag 36 km te hebben gelopen werden ze in Alsdorf opgewacht door de tweede groep van lopers die alvast konden zien wat hun te wachten stond (blaren zo groot als een vinger, spieren zo hard als een kei); maar desondanks dansten ze 's avonds goedgehumeurd op Spaanse muziek de polka. Na deze avond met "één" glaasje teveel op moest de tent opgezet worden (en dat was wat). 's Morgens vertrok nu het 5tal (Rutger, Peter-Paul, Peter S., Giovanni A, Rob aangevuld met Dick en Peter v/d H) heerlijk lopend door de zon verder. Na een paar keer te zijn weggestuurd voor een slaappleats (in een villawijk) vonden we toch nog een warm plekje op een hooizolder. De boer moest eerst overleggen in welk van de 10 schuren ze konden slapen. 's Morgens voor 10 uur waren ze echter weer op pad, want ze wilden om 4 uur in Monschau aankomen. Maar van 4 uur Monschau kwam niets

terecht, Rutgers richtingsgevoel was steeds zeer actief maar deze ene keer had hij het mis (zo zie je maar het beste paard struikelt wel eens). Hij bezorgde de jongens nog een leuke wandeling door het zonnetje. Als je denkt dat de laatste loodjes het zwaarst wegen heb je het deze keer toch mis, want de laatste kilometers werden onderhand rennend afgelegd. In Monschau werden ze eervol onthaald, met bloemen en een medaille (gemaakt van een bierviltje). Na de overwinning op de 140 km vertrokken ze samen naar de Braukeller waar nog menig "pilsje" werd gevat. De avond werd afgesloten met een etentje in een restaurant, waar de mensen "heeeeeel aardig" waren. Daarna reden ze huiswaarts met de planning om de volgende tocht naar Cochem te maken (225 km).

DE AANHANG!!!!

-o-o-o-o-o-

-o-o-o-o-o-

-o-o-o-o-o-

"SCOUTIE" AAF

Waat meinste wie miene blooddrôk steeg
Wie ik allemol die kadootjes kreeg
't Waas te gek, wie ze aan mich hadde gedach
Ze hadde ouk nog allemol iets persoënlik meigebrach
En blome van ôs partners, de verkennerstak
Wat hebbe we ôs daen aovend met danse vermak
Eine groep gidse had zelfs ein dansje ingestudeerd
Nou, det waas werkelijk de meujte waerd
Dan det gedich, det zoot der met pekskesaovend beej
Gluif maar det det alles bes pien aan mien hertje deej
Want tiën joar lank heb ik veur de groep gestaon
En bin iedere waek aeve enthousiast der naor toe gegaon
Der waas ouk waal ens eine minder leuke kier
Maar, 't is typisch, dae herinner ik mich neet mier
Daen aovend waas geweldig, ierlik waor
Ederein nog vuul plezeer, misschien ouk waal tiën jaor.

BERNADETTE TREUEN